

عنوان مقاله:

اتصال دنیا و آخرت بر بنیان اصالت وجود

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 18، شماره 71 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

میلاذ نوری یالقوزآغاجی - دکتری فلسفه تطبیقی، دانشگاه شهید مطهری (ره)، تهران، ایران

مجید احسن - استادیار فلسفه تطبیقی، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اندیشه مدرن با نگاه به پیوندهای زمانی مکانی انسان و با تاکید بر علم، تکنولوژی و سعادت زمینی، توجه به سعادت غایی و اخروی را به مثابه گونه ای زهدورزی نادیده انگاشته است که ازجمله نتایجش ملالت و پوچی است. این درحالی است که در زیست جهان پیشامدرن، آدمیان با تاکید بر سعادت اخروی، اهمیت حیات و سعادت این جهانی را نادیده انگاشته و زندگی را تمرین مرگ می دانستند. در این میان، نه نتایج ناشی از اندیشه مدرن و نه زیست دل بریده از حیات این جهانی مطلوب است و این هردو به انسدادهایی می انجامد و مسئله این است که چگونه می توان به نگرشی دست یافت که خالی از این انسدادها باشد؟ پژوهش حاضر به روش تحلیلی-توصیفی به این مسئله عطف توجه کرده است. به نظر می رسد که بر بنیان اصالت وجود، دوگانه مذکور تصنعی و غیرواقعی است و می توان با تاکید بر وحدت شئون و دقایق هستی، بر یگانگی جسم و اندیشه و هم راستایی سعادت این جهانی و آن جهانی تاکید کرد. حاصل آن که به زعم نویسندگان، راه آسمان از زمین می گذرد و آبادانی آخرت به مثابه باطن جهان کنونی، تنها با آبادانی و پاسداشت حیات کنونی میسر است.

کلمات کلیدی:

اصالت وجود، حدوث جسمانی، دنیا و آخرت، سنت، مدرنیته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634529>

